

et saadant Foretagende, indrømmer en fuld-
stændig Toldgodtgjørelse, hvilken ogsaa, som
bekjendt, i flere Tilfælde har været indrømmet.

Hvad det andet Forhold angaaer, saa
maa jeg gjøre opmærksom paa, at Sagen vil
efter 50 Aar staae ganske paa samme Maade,
som den efter den nu gjældende Lov vilde
staae efter 100 Aar, naar der ikke var ind-
rømmet nogen Tilbagekjøbsret. Det er forøvrigt
ikke noget nyt Spørgsmaal, der kommer frem,
ved det Forslag, som her er gjort, det er et
gammelt Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som
akkurat ligesaa godt kan komme frem med
Hensyn til den allerede fortiden givne Bemyn-
digelse. Naar Tilbagekjøbsretten nemlig ikke
bliver gjort gjældende, opstaaer ogsaa Spørgs-
maalet om, hvorledes Sagen vil stille sig,
naar Eneretstiden er omme; det er, jeg gien-
tager det, et Spørgsmaal, som slet ikke særlig
kommer frem ved det Lovforslag, der her er
forelagt.

A. Hage: Det forekommer mig dog, at
det fra Statens Side vilde være rigtigt at
forbeholde sig Tilbagekjøbsretten; thi det er
Noget, som de Fleste, der paatage sig slige
Arbejder, uden stor Indvending gaae ind paa,
og det kan jo i mange Tilfælde være rigtigt,
at Staten erhverver sig en Eiendom, der
enten drives slet, eller er saa fordeelagtig, at
den, der har havt den, maa antages at have
nydt tilstrækkelig Fordeel deraf, saa at den
passende kan gaae over til at blive Statens
Eiendom. Iøvrigt ere jo de Begunstigelses-
sager her ere foreslaede, ganske overensstemmende
med den gamle Bekjendtgjørelse for Hertug-
dømmerne Slesvig og Holsten af 18de Mai
1840, der tilsagde visse Begunstigelses-
sager, der for egen Regning vilde anlægge
Jernbaner. Det hedder udtrykkelig deri, at
der vil blive meddeelt Concessjon for mindst
50 Aar, fuldkommen Toldfrihed, Afstaaelse
uden mindste Bederlag af Statens Grunde,
hvorover Jernbanen gaaer, Fritagelse for alle

communale og kongelige Byrder og Afgifter
af de Bygninger og Bærker, som blive op-
førte. Fremdeles er der sagt, at naar der
var tegnet Actier til et Beløb af $\frac{3}{4}$ af Capita-
talen, vilde Finantserne tage under Dverveielse,
hvorvidt de vilde tegne sig for den ene $\frac{1}{4}$.
Det var den Lyft, man dengang havde til at
fremme Jernbaneforetagender, som foranledigede,
at der udgik en almindelig Bekjendtgjørelse
om, at enhver vederhæftig Mand, som
Staten vilde indlade sig paa at give
Concessjon, kunde faae disse Begunstigel-
ser. Nu forekommer det mig, at, naar Staten
antager, at et saadant Jernbaneanlæg er vig-
tigt og fordeelagtigt for det Offentlige, saa har
det ikke meget at betyde, om man giver fuld-
kommen Toldfrihed for at fremme det, eller,
om man indrømmer den Toldgodtgjørelse af
5 pCt., som den ærede Rigsdagsmand for
Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning)
antvarede. Han maa nemlig erindre, at denne
Toldsats af 5 pCt. fremkom som et Mæg-
lingsforslag, dengang Kjøbenhavns Commune
begjærede toldfri Indførelse af alle sine Mate-
rialier til Gas- og Vandanlæg, og at der
dengang reiste sig meget store Indvendinger
fra Finantsernes Side imod overhovedet at give
nogen Toldbegunstigelse. Jeg skal endnu kun
bemærke, at det forekommer mig, at det vilde
være rigtigt, dersom Thinget og Ministeriet
kunde enes om, at Regjeringen fik en al-
mindelig Bemyndigelse til at meddele
Concessjon til nyttige Foretagender i Lan-
det, og indrømme dem lignende Begunsti-
gelses- sager som de, der hidtil have været givne til
slige Anlæg. Man kunde jo nemlig tænke sig,
at der paa en Tid, hvor Rigsdagen ikke var
samlet, kunde fremkomme et Forslag, eller et
Tilbud, som krævede en meget hurtig Afgjø-
relse, og at Ministeriet altsaa ikke var istand
til at meddele Concessjon. Jeg henstiller det
kun til den ærede Ministers saavel som til
Thingets Dverveielse, om en saadan alminde-
lig Lov ikke kunde være hensigtsmæssig.